

Svar på skriftligt spørgsmål om framtiden for distansförsäljning av alkohol

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gæller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 548/2017 rd undertecknat av riksdagsledamot Mikko Alatalo /cent:

Vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att tillåta distansförsäljning av alkohol?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

I spørgsmålet hänvisas till olika praxis, enligt vilka alkoholhaltiga drycker i dag säljs från utlandet till Finland. Däremot nämns det inte i spørgsmålet att Europeiska unionens domstol och Helsingfors hovrätt i sina beslut har behandlat den tolkning av 8, 13 och 14 § i den gällande alkohollagen i fall där en utomlands verksam försäljare av alkoholhaltiga drycker säljer alkoholhaltiga drycker till konsumenter bosatta i Finland, enligt vilken försäljaren handhar transporten av dessa drycker eller ger en tredje part detta i uppgift.

Ovan nämnda bestämmelser i den gamla alkohollagen överfördes i regeringens proposition (RP 100/2017 rd) huvudsakligen till 6, 17 och 32 § i den nya alkohollagen. Propositionen bereddes i enlighet med riktlinjerna för ovan nämnda beslut och i motiveringarna till propositionen fastställs att distansförsäljning av alkoholhaltiga drycker är enligt Helsingfors hovrätts beslut i dag huvudsakligen förbjuden.

Efter att ha sett över lagförslaget har grundlagsutskottet i sitt utlåtande GrUU 48/2017 rd fastställt att 32 § i alkohollagen och lagens straffbestämmelser tagna som en helhet inte på det sätt som krävs i 8 § i grundlagen förbjuder distansförsäljning för privat bruk, vilket påstås i motiven. Straffbarheten kopplas i strafflagen till olaglig införsel av alkoholdrycker, men inte till ”distansförsäljning”. Grundlagsutskottet konstaterar att en eventuell straffbarhet i fråga om distansförsäljning måste införas genom bestämmelser som följer laglighetsprincipen i 8 § i grundlagen.

Social- och hälsovårdsministeriet har i sitt betänkande ShUB 24/2017 rd fastställt att kravet på tydligare reglering inte innehåller någon ståndpunkt om huruvida ett visst händelseförlopp i samband med distansförsäljning kan bli straffbart om rekvisitelementen enligt de gällande bestämmelserna uppfylls. Det är ändå domstolarnas uppgift att i varje enskilt fall bedöma straffbarheten. Utskottet har även fastställt att det har inte varit möjligt att inom den tid som reserverats för riksdagsbehandlingen klargöra bestämmelserna så att de beaktar EU- och skatterättsliga omständigheter och föreslår att bestämmelserna om distansförsäljning klargörs med beaktande av kraven enligt EU-rätten och Högsta domstolens kommande avgörande i fallet Visnapuu.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 548/2017 rd

Social- och hälsovårdsministeriet har vidtagit åtgärder för att tillsätta en arbetsgrupp för att klargöra bestämmelserna om gränsöverskridande distansförsäljning.

Helsingfors 18.12.2017

Familje- och omsorgsminister Annika Saarikko